

Επί τῶν σχεδίων νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς περὶ Τυμείου Νομικῶν νομοθεσίας».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου σκοπεῖται κυρίως ὅπως ἰκανοποιηθῆ τὸ πάγιον αἴτημα τοῦ Δικηγορικοῦ κόσμου τῆς χώρας περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῶν παρεχομένων αὐτῶ συντάξεων ὑπὸ τοῦ Τυμείου Νομικῶν εἰς τὸ ἐκάστοτε ὕψος τῆς βασικῆς συντάξεως τοῦ Ἐφέτου.

Ἐκ παραλλήλου λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν σταδιακὴν βελτιώσιν τῶν συντάξεων τῶν παλαιῶν συνταξιούχων τοῦ Τυμείου, κατὰ τὸ αὐτὸ ὕψος, ὡς καὶ διατηρήσεως τῆς αὐτῆς περιπτώσεως τῶν συντάξεων μεταξὺ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν συνταξιούχων.

Ὅμοιως ἐπέρχονται καὶ ἄλλαι τινὲς σημαντικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν καθεστῶς τοῦ Τυμείου Νομικῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ βελτιώσουν τὴν ἀπόδοσιν τῶν πόρων τοῦ καὶ τὴν λειτουργικότητα τοῦ Τυμείου.

Εἰδικώτερον διὰ τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου ἐπέρχονται αἱ κάτωθι μεταβολαί :

Άρθρον 1.

Διὰ τοῦ άρθρου τούτου ἀνακαθορίζονται αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ κατηγορίαν καὶ τάξιν ὡς ἀκολούθως :

α) τῶν ἐμίσθων ἠσφαλισμένων εἰς ποσοστὸν 8 % διὰ τὴν Α' τάξιν καὶ 5 % διὰ τὴν Β' τοιαύτην ἐπὶ τοῦ βασικοῦ τῶν μισθοῦ καὶ μέχρι τῆς ἀντιστοιχοῦσης εἰς τὸν ἐκάστοτε βασικὸν μισθὸν Δημοσίου Πολιτικοῦ Ὑπαλλήλου 2ου βαθμοῦ, ἀντὶ τῶν ἰσχυόντων ποσοστῶν 7 % καὶ 4 %, ἀντιστοίχως, καὶ μὲ περιορισμὸν μέχρι τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 3ου βαθμοῦ Δημοσίου Ὑπαλλήλου.

β) Τῶν ἐν ἀναστολῇ ἀσκήσεως τῆς Δικηγορίας τελούντων, εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ἢ ἀποζημιώσεως κλπ. εἰς 4 % ἀντὶ 3 % καὶ μέχρι τοῦ ὕψους τῆς ἐκάστοτε εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου Α' τάξεως ἀμίσθου ἧτις δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ καὶ τὸ διπλάσιον αὐτῆς.

γ) Τῶν Δικηγόρων καὶ ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων εἰσφορὰ ὀρίζεται ἀπὸ 1.1.1981 εἰς ποσοστὸν 2 % ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ τοῦ Ἐφέτου αὐξανομένη ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ 1.1.1982 εἰς 3 %, ἀπὸ 1.1.1983 εἰς 4 % καὶ ἀπὸ 1.1.1984 εἰς 5 %.

Ἡ μηνιαία εἰσφορὰ τῶν Δικολάβων καὶ Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν 80 % τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκάστοτε εἰσφορῶν οἷα καὶ ἡ σχέσις τῆς συντάξεως τῶν.

Ἡ μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ἀνωτέρω προσώπων διὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὀρίζεται εἰς τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω, κατὰ περιπτώσιν, ἀναφερομένων ποσῶν.

Τέλος ὀρίζεται ὁ τρόπος ἀποδόσεως τῶν εἰσφορῶν, ἐπαλαμβανόμενων τῶν ὑφισταμένων διατάξεων.

Άρθρον 2.

Διὰ τοῦ άρθρου 2 ὀρίζεται ὅτι ἀπὸ 1.1.1981 τὰ ἀποκόμματα ἐνσήμων ἐκ παραστάσεων, τὰ βαρύνοντα τὰ ἀναφερόμενα Νομικὰ Πρόσωπα, θὰ ἐπικολλῶνται εἰς τὴν κατάστασιν δαπανῶν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, πρὸς ἀναγνώρισιν τούτων.

Άρθρον 3.

Διὰ τοῦ άρθρου τούτου ὀρίζεται τὸ ὕψος τῆς εἰσφορᾶς, ἣν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλουν οἱ ἠσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι οἱ ἀναγνωρίζοντες χρόνον ἀσφαλίσεως ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας (πραγματικῶν ἢ πλασματικῶν κλπ.).

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ὀρίζεται εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσης μηνιαίας εἰσφορᾶς (κατὰ κατηγορίαν καὶ τάξιν) ἀντὶ τοῦ ἰσχυόντος παγίου ποσοῦ (δρχ. 500).

Διὰ τοῦ άρθρου 4 αὐξάνονται τὰ δικαιώματα τοῦ Τυμείου Νομικῶν ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων (παρ. 1) ἐπὶ δικαιωμάτων πίνακος κατατάξεως πλειστηριασμοῦ ἢ κανονισμοῦ πολυωρόσου κτιρίου ἢ τὴν σύνταξιν δημοσίου δικηγῆς (παρ. 2), ὡς καὶ ἐπὶ συντασσομένων συμβολαιογραφικῶν πράξεων ἢ συμβολαίων καὶ τῶν ἀντιγράφων ἢ ἀποσπασμάτων αὐτῶν (παρ. 3).

Άρθρον 5.

Διὰ τοῦ άρθρου τούτου ἀνακαθορίζεται καὶ καθίσταται δυναμικὴ ἡ εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων διὰ τὴν εἰδικὴν παροχὴν προικίσεως.

Άρθρον 6.

Διὰ τοῦ άρθρου 6 ἐπέρχονται αἱ κάτωθι ρυθμίσεις, αἵτινες ἀναφέρονται κατ' ἀντιστοιχίαν πρὸς τὰς παραγράφους τῶν ἀντικαθισταμένων διατάξεων τοῦ άρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 :

α) Αὐξάνονται σταδιακὰ καὶ ἐντὸς τετραετίας αἱ καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Τυμείου συντάξεις κατὰ πραγματικὸν ποσοστὸν 50 % περίπου, ἐνῶ ἡ αὐξήσις τῶν κατωτάτων ὀρίων ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν μέχρι καὶ 59 %.

β) Ἀνακαθορίζεται ἡ σχέσις τῆς συντάξεως τῶν Δικολάβων καὶ ἀμίσθων Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν εἰς τὸ 80 % τῆς συντάξεως τῶν Δικηγόρων ἀντὶ τοῦ 75 %, ἐνῶ ἡ σχέσις τῆς συντάξεως τῶν ἐμίσθων παραμένει εἰς τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ ἐπίπεδα.

γ) Παρέχεται ἡ δυνατότης χορηγήσεως τῶν αὐξήσεων τῶν συντάξεων τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου σταδίου καὶ πρὸ τῶν ἀναφερομένων χρονολογιῶν (1.1.1983 καὶ 1.1.84) ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως τῶν θεσπιζομένων νέων εἰσφορῶν, πλὴν ὅμως, ἐπειδὴ αἱ προκαλούμεναι δαπάναι ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν συντάξεων καὶ ὅλων τῶν ἤδη συνταξιοδοτουμένων εἶναι σημαντικαί, παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀναστολῆς τῆς προσαρμογῆς τῶν συντάξεων πρὸς μεταγενεστέρας αὐξήσεις συνεπεῖα βελτιώσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ Ἐφέτου.

Τοῦτο θὰ δύναται νὰ πραγματοποιεῖται μόνον μετὰ πρότασιν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τυμείου Νομικῶν.

δ) Αἱ λοιπαὶ διατάξεις ἀφοροῦν κυρίως ἐπανάληψιν τῶν ὑφισταμένων, ἧτις καθίσταται ἀναγκαία συνεπεῖα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ άρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς καὶ ἐκ λόγων προσαρμογῆς πρὸς τὰς ἐπερχομένας διὰ τοῦ νομοσχεδίου μεταβολάς.

Διευκρινίζεται ὅτι δὲν μεταβάλλεται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων, ἐνῶ δὲν θίγονται αἱ διατάξεις αἱ προβλέπουσαι τὴν προσαύξησιν τῶν συντάξεων διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μείζονα τῆς τεσσαρακονταετίας.

Άρθρον 7.

Διὰ τοῦ άρθρου τούτου προβλέπεται μείωσις τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως διὰ συνταξιοδότησιν λόγῳ ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἀπὸ δέκα ἔτη εἰς πέντε ἔτη πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ἢ καὶ εἰς ὀλιγότερον χρόνον ἐὰν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Διὰ λόγους ἴσης μεταχειρίσεως προβλέπεται ἐφαρμογὴ τῶν ὡς ἔνω διατάξεων καὶ δι' ἐπελθούσας ἤδη περιπτώσεις, τῶν οἰκονομικῶν ὅμως ἀποτελεσμάτων ἐπερχομένων ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν λειτουργοῦντα εἰς τὸ Τυμεῖον Κλάδον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων (Κ.Ε.Α.Δ.).

Άρθρον 8.

Διὰ τοῦ άρθρου 8 ρυθμίζονται τὰ τῆς μὴ ἀναζητήσεως ὑπολοίπου χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὸν μῆνα δι' ὃν κατεβλήθη

ή σύνταξις και εξ οίουδήποτε λόγου έπ'ηλθε διακοπή τής συντάξεως ή άπώλεια του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Τά άνωτέρω θά εφαρμοσθούν αναλόγως και διά τόν ΚΕΑΔ.

Άρθρον 9.

Διά του άρθρου 9 παρέχεται ή ευχέρεια όπως δι' Υπουργικής Απόφασεως επεκτείνεται ή ασφάλισις δι' ειδικήν παροχήν προικίσεως και εις πλείονας τής μιās θυγατέρας ήσφαλισμένων. Έκ παραλλήλου διά τής αυτής πράξεως θέλουν ρυθμισθῆ τά τής καταβολής εισφορών κλπ, ως και πᾶσα άλλη λεπτομέρεια αναγκαία διά τήν άπονομήν τής ειδικής ταύτης παροχής.

Άρθρον 10.

Διά τής αντικαταστάσεως του άρθρου 10 επιδιώκεται όπως παρασχεθῆ ή ευχέρεια ύπαγωγῆς εις τήν ασφάλισιν του Ταμείου και τών αναπήρων ειρηνικής περιόδου Ν.1370/1944.

Άρθρον 11.

Διά του άρθρου τούτου παρέχεται ή ευχέρεια χορηγήσεως δανείων επαγγελματικής εγκαταστάσεως εις τούς νέους ήσφαλισμένους του Ταμείου, τών λεπτομερειών ρυθμιζόμενων δι' απόφασεως του Δ.Σ. του Ταμείου τελοῦσης υπό τήν έγκρισιν του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Άρθρον 12.

Διά του άρθρου τούτου προβλέπεται ή σύστασις θέσεως Γενικού Διευθυντού και Άναπληρωτού Γεν. Διευθυντού παρά τῷ Ταμείῳ Νομικῶν, ἣτις κρίνεται αναγκαία εκ τής άλματώδους αύξήσεως τών εργασιών του Ταμείου ιδία κατά τά τελευταία έτη, του πολυμόρφου τών διαδικασιών τής λειτουργίας δύο Κλάδων Άσφαλίσεως (κυρίας και επικουρικής), του τρόπου εισπράξεως τών πόρων κλπ.

Άλλωστε άνάλογες θέσεις προβλέπονται και εις συναφή Ταμεία (Εμπόρων ΤΣΜΕΔΕ, ΤΣΑΥ, ΤΣΑ κλπ.).

Άρθρον 13.

Διά του άρθρου τούτου καταργούνται άναχρονιστικάί τινες εισφοραί, ως διορισμού, προαγωγῆς Δικηγόρων, γάμου κλπ, αίτινες προκαλοῦν γραφειοκρατικές διατυπώσεις, ταιπωροῦν τούς ήσφαλισμένους και τάς Δημοσίας Υπηρεσίας, χωρίς νά έχουν και ιδιαιτέραν άπόδοσιν.

Άρθρον 14.

Διά του άρθρου τούτου όρίζεται ή έναρξη ισχύος του νόμου.

Έν Αθήναις τῆ 7 Οκτωβρίου 1980

Οί Υπουργοί

Συντονισμοῦ
Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ

Προεδρίας Κυβερνήσεως
ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Δικαιοσύνης
Γ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Οικονομικῶν
Μ. ΕΒΕΡΤ

Κοιν. Υπηρεσιῶν
ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προσηρτημένον εις τήν Αίτιολογικήν Έκθεσιν του σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων τής «περί Ταμείου Νομικῶν» νομοθεσίας».

1. Διά του άρθρου 1 αντικαθίστανται τά έδάφια α,β και γ τής παραγρ. 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/1960 άτινα έχουν τροποποιηθῆ, ως άκολούθως :

α) Τά έδάφια α και β ισχύουν ως αντικατεστάθησαν υπό του άρθρου 4 του Ν.730/1977 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τής «περί Ταμείου Νομικῶν» νομοθεσίας» (ΦΕΚ 309/77 τ.Α'), έχουν ως έξῆς :

«Άρθρον 4. Τά έδάφια α και β τής παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ 4114/1960 ως έτροποποιήθησαν αντικαθίστανται ως άκολούθως :

α) Έκ μηνιαίας εισφορᾶς τών έμμίσθων ήσφαλισμένων καθοριζομένης εις ποσοστόν 7 % τής πρώτης και 4 % τής δευτέρας τάξεως ήσφαλισμένων επί του εκάστοτε βασικού μισθοῦ, τής εισφορᾶς ταύτης μή δυναμένης νά εἶναι άνωτέρας τής αντιστοιχούσης εις τόν βασικόν μισθόν του 3ου βαθμοῦ τής ιεραρχίας τών Δημοσίῳν Διοικητικῶν Υπαλλήλων.

β) Έκ μηνιαίας εισφορᾶς τών εν άναστολῆ άσκήσεως τής Δικηγορίας τελούντων ως και τών Δικηγόρων τακτικῶν καθηγητῶν τών Πανεπιστημίων ἢ Άνωτάτων Έκπαιδευτικῶν Ίδρυμάτων, εκ ποσοστοῦ 3 % επί του εις τούτους καταβαλλομένου κατά μήνα βασικού μισθοῦ ἢ εν μή καταβολῆ μισθοῦ, επί τής άποζημιώσεως ἢ έξόδων παραστάσεως ἣτις εν οὔδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νά εἶναι κατωτέρα τών χιλίων δραχμῶν. Η εισφορά αύτη άποδίδεται υπό τής μισθοδοτούσης αρχῆς διά κρατήσεως εκ τών ως άνω ἀπολαυῶν του ύποχρέου».

β) Τό έδάφιον γ' τής παραγρ. 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4114/1960 έχει ως εξῆς :

Άρθρον 10

γ) Έξ εισφορᾶς εισπραττομένης διά του ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου και δι' επικολλήσεως εν αύτῷ ἀποκομμάτων τών χρησιμοποιουμένων κατά τάς διατάξεις του παρόντος, ενσήμων του Ταμείου, όριζομένων κατά μήνα αα) διά τούς Δικηγόρους και Υποθηκοφύλακας εις δέκα (10) τουλάχιστον του εν έδαφ. ιδ' του παρόντος άρθρου αναφερομένου πόρου παραστάσεως ενώπιον Πρωτοδικείου, ββ) διά τούς Δικολάβους εις δεκατρία (13) τουλάχιστον του εν έδαφίῳ ιδ' του παρόντος άρθρου αναφερομένου πόρου παραστάσεως ενώπιον Ειρηνοδικείου, γγ) διά τούς Άμισθους Δικαστικούς Κλητήρας, τούς μή κεκτημένους και ιδιότητα έμμίσθου τοιούτου, εις δέκα πέντε (15) τουλάχιστον του εν έδαφίῳ ιδ' του παρόντος άρθρου αναφερομένου πόρου παραστάσεως ενώπιον Ειρηνοδικείου.

Έάν τό σύνολον τών επικολληθέντων ἀποκομμάτων ενσήμων, δέν καλύπτει έξ ολοκλήρου τό ως άνωτέρα ελάχιστον ὄριον, οί ύπόχρεοι όφείλουσιν όπως συμπληρώσιν τό ύπόλοιπον δι' επικολλήσεως ολοκληρών τών προς συμπληρωσιν άπαιτουμένων ενσήμων.

Εις τήρησιν ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ύποχρεοῦνται άπαντες οί άμισθοι ήσφαλισμένοι του Ταμείου από τής ασφαλίσεως των και μέχρι τής εκ ταύτης έξόδου των, εξαίρεσει τών Συμβολαιογράφων τών εν άναστολῆ τής άσκήσεως τής Δικηγορίας τελούντων, τών Δικηγόρων Καθηγητῶν Άνωτάτων Σχολῶν, ως και τών άμισθων Δικαστικῶν Κλητήρων, καθ' ὅσον χρόνον οί τελευταίοι τυγχάνουσι και έμισθοι τοιούτοι.

Διά ασφαλιστικῶν βιβλιαρίων εφοδάζονται οί ύπόχρεοι προς τήρησιν εντός τών δύο πρώτων μηνῶν εκάστου ἡμερολογιακοῦ έτους, επί τῆ συγχρόνῳ υπό τούτων παραδόσει του ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου του προηγούμενου έτους.»

γ) Τό ως άνω έδάφιον γ' τής παραγρ. 1 του άρθρου 10 του ΝΔ 4114/1960 έτροποποιήθη διά του άρθρου 1 τής υπ' αριθ. Φ.41/19/18.3.77 απόφασεως τών Υπουργῶν Συντονισμοῦ, Οικονομικῶν και Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν «περί άναπροσαρμογῆς εισφορῶν ήσφαλισμένων του Ταμείου Νομικῶν» (ΦΕΚ 274/23.3.77 τ. Β'). Σχετική εν προκειμένῳ και ή παράγρ. 1 του άρθρου 3 τής αύτης ως άνω Κοινῆς Υπουργικῆς Απόφασεως. Τά άρθρα 1 και 3 παραγρ. 1 τής Κ.Υ.Α. έχουν ως εξῆς :

Άρθρον 10

Η υπό του έδαφίου γ' τής παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ΝΔ 4114/1960 ως έτροποποιήθη, προβλεπομένη μηνιαία εισφορά ἢ άποδιδόμενη διά του ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, δι' επικολλήσεως τών εν αύτῷ ἀποκομμάτων ἢ άκεραίων ενσήμων, αύξάνεται ως άκολούθως :

α) Δι' άπαντας τούς Δικηγόρους, κατά την πρώτην από τής έγγραφης των εις τόν οικείον Δικηγορικών Σύλλογον πενταετίαν, εις έπτά (7) τουλάχιστον ένησημα παραστάσεως ένώπιον Πρωτοδικείου και εις δέκα πέντε (15) τουλάχιστον ένησημα παραστάσεως ένώπιον Πρωτοδικείου μετά την ώς άνω πενταετίαν.

β) Διά τούς άμισθους Υποθηκοφύλακας εις δέκα πέντε (15) τουλάχιστον ένησημα παραστάσεως ένώπιον Πρωτοδικείου από τής όρκομοσίας των.

γ) Διά τούς Δικαστικούς Έπιμελητάς και τούς Δικαστάς κατά την πρώτην από τής όρκοδοσίας των πενταετίαν εις όκτώ (8) τουλάχιστον ένησημα παραστάσεως ένώπιον Είρηνοδικείου και εις δώδεκα (12) τουλάχιστον ένησημα παραστάσεως ένώπιον Είρηνοδικείου μετά την ώς άνω πενταετίαν.»

Κ.Υ.Α.Φ.41/19/18.3.77 άρθρον 3

1. Τά υπό τών έδαφίων β', γ' και δ' τής παραγράφου του άρθρου 10 του ΝΔ 4114/1960 προβλεπόμενα χρηματικά ποσά ώς άναπροσαρμόσθησαν διά τής υπ' αριθ. 41/2625/28.12.1973 απόφάσεως ήμών, αύξάνονται αντίστοιχώς ώς κάτωθι :

- α) Τών δραχμών δέκα (10) εις δραχμάς είκοσι (20).
- β) Τών δραχμών είκοσι (20) εις δραχμάς τεσσαράκοντα (40).
- γ) Τών δραχμών πενήντα (50) εις δραχμάς έβδομήντα (70).
- δ) Τών δραχμών ενενήκοντα (90) εις δραχμάς εκατόν τεσσαράκοντα (140).

2. Η θιγομένη διά του άρθρου 3 διάταξις, ή άναφερομένη εις άναγνώρισιν προηγούμενου χρόνου άσφαλίσεως είναι ή τής παρ. 8 του άρθρου 35 του ΝΔ 4114/1960 ώς έτροποποιήθη διά τής Φ.41/850/1973 απόφάσεως τών Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί αύξήσεως τών εισφορών τών ήσφαλισμένων τού Ταμείου Νομικών» (ΦΕΚ 371/18.3.73 τ.Β') και έχει έξής :

«Άρθρον 35

8. Τό πρòς έξαγοράν του χρόνου προϋπηρεσίας ποσόν νομίζεται αναλόγως τής τάξεως, εις ήν ανήκεν ό ήσφαλισένος κατά την έναρξιν τής άσφαλίσεώς του και όρίζεται, μέν τούς τής πρώτης τάξεως ήσφαλισμένους εις δραχμάς τετρακοσίας (500) διά δέ τούς τής δευτέρας τοιαύτης εις δραχμάς τριακοσίας (300) δι' έκαστον έξαγοραζόμενον έτος, και καταβάλλεται άνευ προσυζήσεως μέν μέχρι 31 Ιεμβρίου του έπομένου τής άσφαλίσεως έτους, μετά προσυζήσεως δέ 5 % έτησίως από τής λήξεως τής προθεσμίας τής μέγρις έξοφλήσεως, έκτός εάν ή έξοφλήσις τής σχετικής ύποχρεώσεως συντελεσθή εντός έννεαμήνου από τής λήξεως του παρόντος, ότε αύτη ενεργείται συμφώνως πρòς τήν μέχρι ταύτης Ισχυούσας διάταξεις».

3. Διά του άρθρου 4 του παρόντος νομοσχεδίου αντικαθίσταται τό ύπεδάριον γγ' του έδαφίου ιστ' τής παρ. 1 του άρθρου 10 του ΝΔ 4114/1960 ώς και τό ύπεδάριον δδ' του έδαφίου ιστ' τής παρ. 1 του άρθρου 10 του ΝΔ 4114/1960, τά όποια έχουν ώς έξής :

«Άρθρον 10

γ) Έκ καταβολής ποσοστού έπτά και ήμισυ επί τοις τόν (7,5 %) εκ τών, κατά τας κειμένas διάταξεις, παρά τών συμβολαιογράφων επί παντός συμβολαιογραφικού έγγραφου, εισπραττομένων άναλογικών δικαιωμάτων.

5. Τό έτροποποιήθη διά τής παρ. 1 άρθρ. 15 του Ν. 507/1969

Κατ' έξαιρεσιν, εις τας κατωτέρω περιπτώσεις καταβάλλεται υπό τών συμβολαιογράφων :

1. Έκ του εισπραττομένου κατά τας κειμένas διατάξεις υπό του Συμβολαιογράφου δικαιώματος διά την ενεργειαν πλειστηριασμού, ώς και του τοιούτου επί ματαιώσει του πλειστηριασμού έπερχομένη μετά την δημοσίευσιν τής περιλήψεως προγράμματος πλειστηριασμού ή διά την σύνταξιν άπογραφής ή Καταστατικού Άνωνύμου Έταιρείας, τό ήμισυ.

2. Έκ τών δικαιωμάτων του Συμ/φου διά την σύνταξιν δημοσίας διαθήκης ή πίνακος κατατάξεως δραχ. πενήντα (50).

δδ) Έκ καταβολής δραχμής μιᾶς (1) καταβαλλομένης υπό του Συμβολαιογράφου δι' έπικολλήσεως ένσήμου επί πάσης συντασσομένης συμβολαιογραφικής πράξεως ή συμβολαίου, ώς και παντός εκδιδομένου αντιγράφου ή αποσπάσματος».

4. Διά του άρθρου 5 καθορίζεται νέος τρόπος ύπολογισμού τών εισφορών διά την ειδικήν παροχήν προκίσεως περί ών ή παράγρ. 8 του άρθρου 23 του Ν.Δ. 4114/1960, ή όποία ώς έτροποποιήθη διά τής Φ.41/850/27.3.73 απόφάσεως τών Υπουργού Έθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών (ΦΕΚ 371/28.3.73 τ. Β'), έχει ώς άκολούθως :

« Άρθρον 23

8. Οί ήσφαλισμένοι και συνταξιούχοι οί έχοντες θήλυ τέκνο μη έλθόν εις γάμον ή αποκτώντες τοιοϋτον ήτιο εκ νομίμου γάμου ή νομιμοποιηθέν ή έξώγαμον, άναγνωρισθέν έκουσίως υπό του πατρός ή διά δικαστικής απόφάσεως έξομοιωθέν πρòς έκουσίως άναγνωρισθέν τέκνον αυτού κατά τας σχετικές διατάξεις του Άστ. Κώδικος ώς και ή έξώγαμος μήτηρ και αί ήδη συνταξιοδοτούμεναι οικογένειαι έν αίς περιλαμβάνεται και άγαμος θυγάτηρ δικαιούμενη ειδικής παροχής του παρόντος άρθρου, ύποχρεούνται εις εισφοράν κατά μήνα οί μέν τής πρώτης τάξεως εκ δραχμών έξήκοντα (60) οί δέ τής δευτέρας τάξεως εκ δραχμών τεσσαράκοντα (40) επί μιαν είκοσαετίαν από τής Ισχύος του παρόντος ή από τής γεννήσεως νομιμοποίησεως ή άναγνώρισεως του τέκνου έφ' όσον τοιοϋτον γεγονός λαμβάνει χώραν μετά την Ισχύν του παρόντος».

5. Διά του άρθρου 6 αντικαθίσταται τό άρθρο 19 του Ν.Δ. 4114/1960 τό όποιον ώς έτροποποιήθη διά του άρθρου 8 του Ν.730/1977, τής παρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 984/1979 και του Π.Δ. 164/1980, έχει ώς έξής :

« Άρθρον 19

1.α) Αί παρεχόμεναι υπό του Ταμείου συντάξεις καθορίζονται εις ποσόν δραχμών Ισον πρòς τό γινόμενον τών έν τώ έπομένω έδαφίω άναγραφόμενων δι' έκάστην κατηγορίαν και τάξιν, μονάδων, επί τόν κατά τό έδαφιον Ι' τής παρούσης παραγράφου κοινόν διά πάσας τας κατηγορίας και τάξεις, συντελεστήν, αναλόγως του χρόνου άσφαλίσεως κατά τά έν έδαφίω γ' ειδικώτερον όρίζόμενα.

β) Διά την Α' τάξιν Άμισθων	(539,393)
Διά την Β' τάξιν Άμισθων	(269,696)
Διά την Α' τάξιν Έμισθων	(229,111)
Διά την Β' τάξιν Έμισθων	(114,555)

Διά Πρ. Δ/τος προκαλουμένου υπό του έποπτεύοντος Υπουργού μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ταμείου, δύνανται να αύξομοιώνται αί άνω καθορισθείσαι μονάδες διά μιαν ή περισσοτέρας κατηγορίας ή τάξεις.

γ) Δι' έκαστον έτος άσφαλίσεως μέχρι τριάκοντα έτών ή σύνταξις είναι Ιση πρòς τό έν πεντηκοστόν του κατά τό άνωτέρω, καθοριζόμενου ποσού.

Μετά την συμπλήρωσιν τριάκοντα έτών άσφαλίσεως ή σύνταξις, προσαυξάνεται κατά δύο πεντηκοστά δι' έκαστον έτος πέραν τών τριάκοντα έτών άσφαλίσεως και μέχρι

Οί έχοντες υπερτεσσαρακονταετή συντάξιμον υπηρεσίαν δικαιούνται προσαυξήσεως της συντάξεως δι' έκαστον έτος πέραν των 40 έξ ενός πεντηκοστού (1/50).

δ) Έάν διά του, κατά τὰ άνωτέρω, διακανονισμού συντάξεως ή άνήκουσα σύνταξις εις τούς κατά την ισχύν του παρόντος συνταξιοδοτούμενους είναι έλάσσων της κατά την χρονολογίαν ταύτην ύπ' αυτών λαμβανομένης έξακαλουθεϊ καταβαλλομένη και έφεξής ή αυτή σύνταξις.

ε) 'Η σύνταξις της κατηγορίας των άμισθων ήσφαλισμένων Α' και Β' τάξεως δέν δύναται νά είναι κατωτέρα των 174,015 μονάδων, των δέ οικογενειών αυτών ή αυτή σύνταξις κατανεμομένη ως όρίζεται έν άρθρω 20 του παρόντος.

'Η σύνταξις της κατηγορίας των έμισθων ήσφαλισμένων Α' και Β' τάξεως δέν δύναται νά είναι κατωτέρα των 121,815 μονάδων των δέ οικογενειών αυτών ή αυτή σύνταξις κατανεμομένη ως όρίζεται έν άρθρω 20 του παρόντος.

Προκειμένου περί μικτής συντάξεως ή κατά τας άνωτέρω παραγράφους ύπαγωγή γίνεται επί τη βάσει της κατηγορίας των πλειόνων έτών.

στ) Έν περιπτώσει μετατάξεως ήσφαλισμένου από της μιās κατηγορίας εις την άλλην (έμισθου εις άμισθον και τανάπαλιν) ή σύνταξις τούτου και της οικογενείας αυτού κανονίζεται μικτή, καταβαλλομένου του εις έκάστην κατηγορίαν, άναλογούντος ποσού συντάξεως.

Τά κατά τὸ καταργηθέν έδάφιον 2 της παραγρ. 2 του άρθρου 9 του Α.Ν. 1621/1939 (περί Ταμείου Συντάξεων Νομικών) άναγνωρισθέντα έτη προστίθενται εις τόν χρόνον άσφαλίσεως έν τη κατηγορία εκείνη έν ή ό ήσφαλισμένος έχει τόν μείζονα χρόνον άσφαλίσεως.

Είς περιπτώσιν καθ' ήν ό άμισθος ήσφαλισμένος διετέλεσε υπάλληλος του Δημόσιου υπό ιδιότητα άσφαλιζομένη παρά τῷ Ταμείῳ Νομικών έφ' όσον δέν έδικαιώθη συντάξεως έκ του Δημόσιου λαμβάνει σύνταξιν έκ του Ταμείου άμισθου ήσφαλισμένου της τάξεως ήν ούτος είχε κατά τὰ δέκα τελευταία έτη της άμισθου υπηρεσίας του.

ζ) Έν περιπτώσει μετατάξεως ήσφαλισμένου από της μιās τάξεως εις την άλλην ή σύνταξις αυτού και της οικογενείας του καθορίζεται βάσει του διά την τάξιν εις ήν μετετάγη προβλεπομένου ποσού, έφ' όσον εις την τάξιν ταύτην έχει συμπληρωμένον ύπερ πενταετή χρόνον άσφαλίσεως κατά τόν χρόνον έξόδου του έκ της άσφαλίσεως.

'Ο χρόνος ούτος δέν απαιτείται επί έξόδου ήσφαλισμένου λόγω άνικανότητος κατά τας διατάξεις του έδαφίου ε' της παραγρ. 1 του άρθρου 17 του παρόντος, ως ή τελευταία αυτη άντικατεστάθη υπό της παραγρ. 2 του άρθρου 16 του Ν. 4507/1966 ή έν περιπτώσει θανάτου του ήσφαλισμένου.

η) Δύναται τὸ Δ.Σ. του Ταμείου όπως άναλόγως των αποτελεσμάτων έκάστου οικονομικού έτους, δι' αποφάσεών του έγκρινομένων υπό του έποπτεύοντος Υπουργού καταβάλλη, εις τούς συνταξιούχους του Ταμείου έκτακτα βοηθήματα.

θ) Είς τούς συνταξιούχους του Ταμείου τούς δικαιουμένους συντάξεως κατά την 15ην Ιουνίου έκάστου έτους, καταβάλλεται μετά της συντάξεως του μηνός Ιουλίου, ήμίσεια σύνταξις ως επίδομα άδείας έφ' όσον δι' ήτιολογημένης άποφάσεως του Δ.Σ. του Ταμείου διαπιστώνται ή οικονομική δυνατότης διά την καταβολήν του έν λόγω επίδοματος.

ι) 'Ο κατά τὸ έδάφιον α' συντελεστής καθορίζεται εις τριάκοντα όκτώ (38). 'Ο συντελεστής ούτος δύναται νά μεταβάλληται έκάστοτε δι' αποφάσεως του έποπτεύοντος Υπουργού μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ταμείου.

2.α) 'Η σύνταξις των κατά τὸ έδάφιον ε' της παραγρ. 1 του άρθρου 17 του παρόντος έξερχομένων της άσφαλίσεως, λόγω άνικανότητος συνεπεία νόσου μη προϋπαρχού-

σης της άσφαλίσεώς των, καθορίζεται άναλόγως των ποσοστών άναπηρίας μη δυναμένη νά είναι κατωτέρα της έν παρ. 1ε' του παρόντος άρθρου καθοριζομένης και άνωτέρα της συντάξεως της άναλογούσης εις 40 έτη άσφαλίσεως της κατηγορίας και τάξεως εις ήν άνήκουσιν ούτοι.

β) 'Η άνικανότης κρίνεται κατά τὰ έν παραγρ. 6 του άρθρου 24 του παρόντος όρίζομενα.

γ) 'Η σύνταξις των κατά τ' άνωτέρω έξερχομένων λόγω άνικανότητος καθορίζεται βάσει των έτών υπηρεσίας κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, προσαυξάνεται δέ κατά τόσα πεντηκστά όσα προκύπτουν έκ του γινόμενου του ποσοστού άναπηρίας επί τόν ύπολειπόμενον, προς συμπλήρωσιν 40 έτών, χρόνου άσφαλίσεως.

δ) 'Ινα ό κατά την παράγρ. 2 έδάφιον α' της παρούσης παραγράφου έξερχόμενος, έχει δικαίωμα εις προσαύξησιν της συντάξεώς του δέον όπως κέκτηται δεκαετή πραγματικόν χρόνον άσφαλίσεως παρά τῷ Ταμείῳ ύπό μίαν των έν παραγράφῳ 1 του άρθρου 7 του παρόντος ιδιοτήτων, άποκλειομένου του συνυπολογισμού χρόνου άσφαλίσεως εις έτερον άσφαλιστικόν φορέα.

3. 'Η σύνταξις των Δικολάβων, των Δικαστικῶν Έπιμελητῶν περιλαμβανομένων και των έχόντων άμα την ιδιότητα του Έπιμελητοῦ Δικαστηρίων και των Κλητήρων του Ταμείου, ως και των οικογενειών αυτών, προσαυξάνεται κατά ποσοστόν πενήκοντα επί τοις έκαστον (50%).

4. Κατά τὸ αὐτὸ ως άνω ποσοστόν προσαυξάνεται και ή σύνταξις των Έπιμελητῶν Δικαστηρίων έν γένει και των οικογενειών αυτών, έφ' όσον κατά την πρό της έξόδου ή του θανάτου πενταετίαν έμισθοδοτήθησαν με άποδοχάς άντιστοιχούσας τουλάχιστον εις τόν 9ον βαθμόν της ήμοσίας υπαλληλικής ιεραρχίας και άνω.

5. Είς περιπτώσιν καθ' ήν ή σύνταξις των εις τας προηγουμένας παραγράφους 3 και 4 προσώπων, μετά της έν αυταίς προσαυξήσεως, ύπολείπεται της έν έδαφίῳ ε' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου κατωτάτης συντάξεως, καταβάλλεται ή τελευταία αυτη».

2. 'Η διάταξις της τελευταίας περιόδου του έδαφίου στ' της παραγρ. 1 του άρθρου 19 του Ν.Δ. 4114/1960 ως τουτο άντικαθίσταται υπό της προηγουμένης παραγράφου του παρόντος άρθρου, έχει έφαρμογήν και επί των ήδη τυχόντων μικτής συντάξεως, έκ του Ταμείου, και μη δικαιωθέντων συντάξεως έκ του Δημόσιου, μόνον, διά τόν από της ισχύος του παρόντος και έφ' έξής χρόνον έφ' όσον αιτήσωνται τουτο έντός έτους από της ισχύος του παρόντος.

3. 'Η διάταξις του έδαφίου ζ' της παραγρ. 1 του άρθρου 19 του Ν.Δ. 4114/60, ως άντικαθίσταται υπό της παραγρ. 1. του παρόντος εφαρμόζεται και επί των ήδη συνταξιούχων του Ταμείου».

6. Αί θιγόμενοι διά του άρθρου 7 διατάξεις και άναφερόμενοι εις τόν απαιτούμενον χρόνον διά την άπονομήν συντάξεως άνικανότητος ή θανάτου, είναι αι του έδαφίου ε' της παραγρ. 1 του άρθρου 17 και των περιπτώσεων Α' και Β' του άρθρου 18 του Ν.Δ. 4114/1960, αι όποια έχουν ως άκολούθως :

« Ν.Δ. 4114/1960 άρθρον 17

1. Δικαίωμα εις μηνιαίαν σύνταξιν έκ του Ταμείου έχει ό ήσφαλισμένος ό έξερχόμενος της άσφαλίσεως :

ε) 'Έάν έχει συμπληρωμένον 10 έτών χρόνον άσφαλίσεως και καταστή σωματικῶς ή δικαιοδικῶς άνίκανος διά την άσκησιν της υπηρεσίας του».

« Ν.Δ. 4114 1960 άρθρον 18

1. Δικαιοῦνται συντάξεως :
Α'. Έν περιπτώσει θανάτου εγγάμου ήσφαλισμένου έχοντος συμπληρώσει χρόνον άσφαλίσεως 10 έτών ή εγγάμου συνταξιούχου του Ταμείου ή χήρα σύζυγος και τὰ νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή διά δικαστικῆς άποφάσεως πλήρως άναγνωρισθέντα ως και τὰ έξώγαμα εναντι της ήσφαλισμένης μητρὸς κατά τούς όρισμούς του Άστικῶ Κώδικος.

δ. 'Εν περιπτώσει θανάτου αγάμου ή εν χηρεία ή εν ζευξεί άνευ τέκνων ήσφαλισμένου όπωσδήποτε έπερχο- ου, έχοντας συμπληρώσει χρόνον άσφαλίσεως 10 έτων, χνάτου αγάμου ή εν διαζευξεί άνευ τέκνων συνταξιούχου Ταμείου όπωσδήποτε έπερχομένου α) ό άπορος πατήρ, κατά την ήμέραν του θανάτου του ήσφαλισμένου ή παξιούχου έχη συμπληρώσει τό 60όν έτος τής ηλικίας . άλλως από τής συμπληρώσεως του 60ου έτους τής κίας του, ή, άσχετως ηλικίας εάν είναι άνίκανος προς εργασιν οίουδήποτε βιοποριστικού έπαγγέλματος, β) μη έχωντος ή εκλείποντος του πατρός, ή άπορος χήρα ήρ και αι άποροι άγχμοι αδελφαι, έφ' όσον ό θανών συνέ- λποδεδειγμένως μετά των ως άνω προσώπων ή συνετή- ταυτα μέγχι του θανάτου του».

Διά τοϋ άρθρου 10 του νομοσχεδίου αντικαθίσταται παρ. 4 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4114/1960 ή όποια αντι- εστάθη διά του άρθρου 3 του Ν. 730/1977, έχουσα ως κούθως :

« Ν. 730/1977 άρθρον 3

Η παράγραφος 4 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4114/1960, αντικατεστάθη υπό τής παραγράφου 4 του άρθρου 18 Ν. 4507/1966 περί ρυθμίσεως θεμάτων τινών των Δι- όρων, των Συμ/φων, τροποποιήσεως του Κώδικος ρι Ταμείου Νομικών και άλλων τινων διατάξεων» αντι- ιστάται ως ακολούθως :

4. Δεν δύναται έφεξής νά ύπαχθή εις τήν ασφάλισιν του μείου ύφ' οίανδήποτε ιδιότητα, ό συνταξιούχος ύπάλληλος του, ό συνταξιούχος του Δημοσίου, οίουδήποτε ασφαλι- κού οργανισμού ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αν ούτος τυγχάνει άνάπηρος ή θύμα πολέμου».

δ. Αί καταργούμεναι διά του άρθρου 13 του νομοσχεδίου τάξεις των έδαφίων ζη,θ,ι,ι,α,κ,κα,κβ και κστ τής ο. 1 του άρθρου 10, τής τρίτης περιόδου τής παραγρ.4 και τής παραγρ. 7 του αύτου άρθρου 10 του Ν. 4114/ 10 «περί του Κώδικος «περί Ταμείου Νομικών» ως σκοποιήθησαν διά τής Φ.41/850/1973 άποφάσεως των οργάνων 'Εθνικής Οίκονομίας, Οίκονομικών και Κοινων- ύν 'Υπηρεσιών, «περί αύξήσεως των εισφορών των κλισμένων του Ταμείου Νομικών» (ΦΕΚ 371/28.3. 7.Β'), έχουν ως ακολούθως :

« Ν.Δ. 4114/1960 άρθρον 10

γ) Έκ καταβολής δραχμών δύο χιλιάδων πεντακοσίων 500) υπό του τό πρώτον διοριζομένου εις θέσιν άμισθου κλισμένου πρώτης τάξεως και εκ δραχμών χιλίων τακοσίων (1.500) παρά του τό πρώτον διοριζομένου θέσιν άμισθου ήσφαλισμένου δευτέρας τάξεως.

Ιροκειμένου διορισμού Δικηγόρων άπ' ευθείας παρ' εταίω ή τώ 'Αρείω Πάγω ή άνω καταβολή όρίζεται εις χ. έξ χιλιάδας (6.000) διά τήν πρώτην περίπτωσιν και χιλιάς δεκα χιλιάδας (10.000) διά τήν δευτέραν.

Η μή καταβολή των άνω ποσών έπάγεται άπαράδεκτον αίτήσεως περί διορισμού.

γ) Έκ καταβολής δραχμών πεντακοσίων (500) υπό του ομμένου πτυχιούχου τής νομικής. Οί Δικηγορικοί Σύλ- λογοι δεν δύναται νά έγγράψωσι τόν άσκούμενον άνευ πκομίσεως σχετικού διπλοτύπου πληρωμής εις τό Τα- μιον του άνω ποσού.

δ) Έκ καταβολής δραχμών τριών χιλιάδων (3.000) ά του προαγομένου παρ' 'Εφέταις Δικηγόρου και εκ χμών πέντε χιλιάδων (5.000) παρά του προαγομένου 'Αρείω Πάγω τοιούτου.

Εις περίπτωσιν άπ' ευθείας προαγωγής παρ' 'Αρείω Πάγω καταβάλλονται άμρότερα τά άνω ποσά.

'Η μή καταβολή των ποσών τούτων έπάγεται άπαράδε- κτον τής περί προαγωγής αίτήσεως.

ι) Έκ καταβολής δραχμών πεντακοσίων (500) διά πάσαν έγγραφον γνωμοδότησιν νομικού περιεχομένου. μή έπιβαλλομένην ύπό νόμου και συντασσομένην παρ' οίουδή- ποτε Δικηγόρου ή νομικού ήσφαλισμένου ή μή του Ταμείου έφ' όσον προσάγεται ενώπιον Δικαστηρίου ή άλλης 'Αρχής.

ια) Έκ καταβολής λεπτών πενήτηκοντα (0,50) διά πάσαν έγχειρίσιν μηνύσεως ή έγκλήσεως ως και εκθεσιν προφορικής τοιαύτης.*

κ) 'Εξετησίας εισφοράς του Ταμείου 'Ασφαλίσεως Συμ- βολαιογράφων εκ δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) καταβαλλομένης εις τό Ταμειον εις τό τέλος εκάστου οί- κονομικού έτους.

Τό ποσόν τουτο άναπροσαρμόζεται κατ' έτος, άρχής γιγνομένης άπό του έτους 1962, εις ποσόν δραχμών ίσου- μενον προς ποσοστόν 70% επί του αριθμού των έτησίων συμβολαιογραφικών πράξεων, ούχι όμως έλασσον των δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

κα) Έκ κρατήσεως ποσοστού ενός και ήμισοος τοις εκατόν (1,Γ/2%) επί του ποσού πάσης προμηθείας όπωσ- δήποτε γιγνομένης, εργολαβίας άνεγέρσεως ή έπισκευής κτιρίου άλλου έργου, δαπάνης λόγω μεταφοράς εκποιήσεως άχρήστου ύλικού και των καταβαλλομένων ένοικίων ύπό του 'Υπουργείου Δικαιοσύνης και των εξ αύτου όπωσδή- ποτε έξαρτωμένων ύπηρεσιών.

κβ) Έκ δραχμών πέντε (5) δι' εκάστον πιστοποιητικόν εκδιδόμενον ύπό του 'Υπουργείου Δικαιοσύνης, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου άρμοδιότητος του 'Υπουργείου τουτου, 'Υποθηκοφυλακείου ή Μεταγραφοφυλακείου ή Κτη- ματολογικού Γραφείου, των Δικηγορικών και Συμβολαιο- γραφικών Συλλόγων και Συλλόγων Δικαστικών 'Επιμε- λητών, Δικαστικής 'Αρχής, του Συμβουλίου τής 'Επικρα- τείας, του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου ή Συμ/φου ή οίουδήποτε Δικαστηρίου Τακτικού ή Διοικητικού εν γένει, Στρατιω- τικού ή Ναυτικού ή 'Αεροπορίας Προέδρου ή Γραμματέως».

κστ) «'Εν των καταβολών λόγω γάμου».

Ν.Δ.4114/1960 άρθρον 10 παράγρ. 4 περίοδος τρίτη : 4.....

'Η τοιούτω τρόπω έξόφλησις των μή καταβληθεισών εισφορών δεν παρέχει δικαίωμα εις προσαύξησιν τής συντά- ξεως κατá τό άρθρον 19».

Ν.Δ. 4114/1960 άρθρον 10 παράγρ. 7

« 7) 'Η παρá του Συμβολαιογράφου παρεχόμενη δυ- νάμει των άρθρων 174-175 του 'Οργανισμού των Δικα- στηρίων και των Διαταγμάτων τής 9ης Φεβρουαρίου 1835 και 21ης Μαρτίου 1836 έγγύησις δίδεται διά μετρητών χρημάτων κατατιθεμένων εις τό Ταμειον άτόκως και όρίζεται διά τους διοριζομένους παρ' έδρα Είρηνοδικείου εις δραχμάς τρισχιλίας (3.000), παρ' έδρα Πρωτοδικείου εις δραχμάς έξακισχιλίας (6.000) και εν 'Αθήναις, Πει- ρραιεί και Θεσ/νίκη εις δραχμάς δεκακισχιλίας (10.000).

Ουδεις διορίζεται Συμ/φος αν μή επισυναψη τή αίτήσει του γραμματίου καταθέσεως τής ως άνω καθοριζομένης έγγύησεως εις τό Ταμειον.

'Η έγγύησις επιστρέφεται, μετά έξ μήνας από τής παραι- τήσεως ή άπολύσεως του Συμ/φου, έφ' όσον ό Συμ/φος δεν όφείλει τι προς τό Ταμειον εκ δικαιωμάτων».

* παρá παντός και δραχμής μιās παρ' ήσφαλισμένου.